

**ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH**

Warszawa, dnia 25 lutego 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Piotr Kaczorkiewicz
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Mikołajczyk (spr.)
	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk-Fedorowicz
Protokolant:		<i>Hanna Kąkol</i>

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lutego 2013 r. odwołania Obwinionego (...) od orzeczenia Międzyresortowej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji z 15 listopada 2012 r., sygn. akt: MAC-MKO-361/54/58/2012, którym uznano Obwinionego (...) zam. (...), pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora (...)w (...), winnym umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168) - zwanej dalej ustawą, polegającego na udzieleniu w dniu 26 maja 2008 r. (...), zamówienia publicznego na dostawę samochodu marki Nissan Qashqai, przy czym przedmiot tego zamówienia został określony w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji

oraz wymierzono Obwinionemu karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania,

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy uchyla zaskarżone orzeczenie w zakresie pkt 1 i uznaje Obwinionego winnym umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (w brzmieniu obowiązującym przed 11 lutego 2012 r.), stanowiącego obecnie naruszenie określone w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy, polegającego na udzieleniu w dniu 26 maja 2008 r. (...), zamówienia publicznego na dostawę samochodu marki Nissan Qashqai, przy czym przedmiot tego zamówienia został określony w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji;
2. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie w pozostałym zakresie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Odwołanie zostało wniesione przez obwinionego – (...) od orzeczenia Nr MAC-MKO-361/54/58/2012 z dnia 15 listopada 2012 r., Międzyresortowej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji. Orzeczeniem tym Międzyresortowa Komisja Orzekająca - na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168) - [dalej ustawa ondfp] oraz art. 135 ust. 1 i 2 tej ustawy - uznała obwinionego (...) winnym umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy ondfp, polegającego na udzieleniu w dniu 26 maja 2008 r. (...) zamówienia publicznego na dostawę samochodu marki Nissan Qashqai, przy czym przedmiot tego zamówienia został określony w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji. Na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy ondfp wymierzyła (...)

karę upomnienia i na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy ondfp kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł obciążyła obwinionego.

W uzasadnieniu orzeczenia Międzyresortowa Komisja Orzekająca podała, że niniejsza sprawa przekazana została do ponownego rozpoznania przez Główną Komisję Orzekającą orzeczeniem z dnia 24 stycznia 2011 r. nr BDF1/4900/92/103RN-24/10/2453, które to orzeczenie zostało wydane po rozpoznaniu odwołania Rzecznika dyscypliny finansów publicznych wniesionego na niekorzyść obwinionego od orzeczenia Resortowej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Ministrze Ochrony Środowiska z dnia 19 kwietnia 2010 r. nr RKO-02/09, którym to orzeczeniem Komisja uniewinniła (...) od zarzucanego czynu, o którym stanowi art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy ondfp. W uzasadnieniu orzeczenia Komisja stwierdziła, że Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że zakup samochodu o wskazanych parametrach był podyktowany subiektywnymi preferencjami obwinionego, a nie był uzasadniony potrzebami związanymi z działalnością Ośrodka. Komisja uznała za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego i jego obrońcy dotyczące konieczności rozszerzenia i uatrakcyjnienia oferty Ośrodka, jako warunku jego funkcjonowania na rynku, co wymagało między innymi średniej klasy pojazdu z napędem na cztery koła. Z kolei Główna Komisja Orzekająca po rozpoznaniu odwołania Rzecznika, orzeczeniem z dnia 24 stycznia 2011 r., uchyliła zaskarżone orzeczenie w całości i przekazała sprawę do ponownego rozpoznania. Wskazując, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, Główna Komisja Orzekająca powołała art. 89 ustawy ondfp, zgodnie z którym organ prowadzący postępowanie jest obowiązany do wyczerpującego zebrania i wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego. W ocenie Głównej Komisji Orzekającej, trudno było uznać za wiarygodne twierdzenia obwinionego i jego obrońcy, że wymaganie dla służbowego samochodu terenowego, co do koloru niebieskiego pojazdu oraz opisanie z dokładnością do milimetrów takich parametrów technicznych, jak długość i szerokość oraz wysokość pojazdu, rozstaw osi czy pojemność bagażnika było uzasadnione koniecznością rozszerzenia i uatrakcyjnienia oferty ośrodka jako warunku jego funkcjonowania na rynku. Zdaniem Głównej Komisji Orzekającej, taki opis przedmiotu zamówienia, ze wskazaniem wprost konkretnych wartości parametrów technicznych, prowadzi w konsekwencji do ograniczenia, a nawet wręcz wykluczenia z kręgu potencjalnych oferentów, podmiotów innych niż posiadających w swojej ofercie pojazdy Nissan Qashqai, w dodatku w wymaganym niebieskim kolorze lakieru. Jednakże Główna Komisja Orzekająca, uznając zarzut naruszenia - przez Komisję I instancji - art. 89 ustawy

ondfp stwierdziła potrzebę przeprowadzenia postępowania dowodowego, którego celem miało być ustalenie, jaki wpływ na możliwość realizacji zadań przez jednostkę kierowaną przez obwinionego miało tak precyzyjne ustalenie w opisie przedmiotu zamówienia wymienionych parametrów technicznych oraz koloru lakieru pojazdu.

Sprawę przekazaną do ponownego rozpoznania prowadziła Resortowa Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Ministrze Środowiska, następnie wskutek wejścia w życie z dniem 11 lutego 2012 r. ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1429), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, sprawę przejęła do dalszego prowadzenia Międzyresortowa Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Ministrze Administracji i Cyfryzacji (MKO). Stosownie do art. 11 ust. 4 ustawy zmieniającej, z uwagi na zmianę składu orzekającego, na podstawie art. 132 zmienianej ustawy ondfp zostały ujawnione dowody przeprowadzone poprzednio. Ponadto MKO wzięła pod uwagę art. 11 ust. 3 ustawy zmieniającej, zgodnie z którym czynności dokonane przed dniem wejścia w życie zmiany ustawy są skuteczne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem przepisów dotychczasowych. MKO rozpoznając - zgodnie z wnioskiem Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych - zarzut naruszenia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy ondfp, polegającego na udzieleniu zamówienia publicznego, którego przedmiot został określony w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji, stwierdziła, że uległa zmianie dotychczasowa treść powołanego przepisu. W tym przypadku Komisja uwzględniła art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 lutego 2012 r. zgodnie z którym naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest opisanie przedmiotu zamówienia publicznego w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję. Analiza obu przepisów daje podstawę do uznania, że korzystniejszy jest przepis obowiązujący w dacie popełnienia czynu. Stosownie zatem do art. 11 ust. 2 ustawy zmieniającej, podstawę orzekania stanowi art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy przed zmianami. Rozpoznając sprawę Komisja Orzekająca uznała, że ustalony w toku postępowania stan faktyczny nie budzi wątpliwości. W dniu 26 maja 2008 r. została zawarta przez Ośrodek z firmą (...) umowa Nr PN-5/08 kupna pojazdu marki Nissan Qashqai. Ośrodek reprezentowany był przez obwinionego. Parametry zamawianego samochodu zostały określone przez zamawiającego w następujący sposób: rok produkcji 2007, rodzaj nadwozia hatchback, pojemność silnika 2,0l 1, pojemność skokowa 1997 cm³, masa własna od 1450 do 1540 kg, max. ładowność 415 kg, moc 104(140)6000, rozstaw osi

(mm) od 2625 do 2635, rodzaj paliwa - benzyna bezołowiowa, napęd na 4 koła, pojazd 5 osobowy, długość w mm od 4300 do 4320, szerokość w mm od 1770 do 1785, wysokość w mm od 1610 do 1620, pojemność bagażnika od 400 do 420 l, ABS, EBD, układ wspomagania i ESP, automatyczna skrzynia biegów, automatyczna klimatyzacja dwustrefowa, felgi aluminiowe, 6 sztuk poduszek powietrznych, lakier metalizowany jasny (niebieski), centralny zamek z pilotem, elektrycznie regulowane szyby, komputer pokładowy, system audio: radio/CD i cztery głośniki, system BLUETOOTH, określono również dokładne lata gwarancji na lakier, perforację nadwozia i naprawy mechaniczne. Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczono w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 7 maja 2008 r. W postępowaniu wpłynęła jedna oferta firmy (...) z (...) dotycząca pojazdu marki Nissan Qashqai na kwotę netto 78.852,46 zł, brutto 96.200 zł. W ocenie Komisji Orzekającej, taki opis przedmiotu zamówienia, ze wskazaniem wprost konkretnych wartości parametrów technicznych, prowadził do ograniczenia kręgu potencjalnych oferentów, podmiotów innych niż posiadających w swojej ofercie pojazdy Nissan Qashqai, w dodatku w wymaganym precyzyjnie niebieskim kolorze lakieru. Użycie przez zamawiającego przy opisie przedmiotu zamówienia parametrów, wskazujących konkretnego producenta i konkretny pojazd, narusza zasady obiektywizmu i równego traktowania wszystkich podmiotów ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego. Komisja Orzekająca I instancji podała również, że prowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby tak precyzyjne określenie w opisie przedmiotu zamówienia wymienionych parametrów technicznych oraz koloru lakieru pojazdu miało wpływ na możliwość realizacji zadań przez jednostkę kierowaną przez obwinionego. Według Statutu (...) w (...), który stanowi załącznik do Zarządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 stycznia 2003 r., Ośrodek w ramach działalności statutowej wykonywał zadania związane z doksztalaniem, doskonaleniem kadry kierowniczej, specjalistycznej ochrony środowiska i gospodarki wodnej, w szczególności Ministerstwa Środowiska, nadzorowanych i podległych mu jednostek administracji rządowej i samorządowej oraz podmiotów gospodarczych. Ośrodek miał również: udzielać pomocy metodycznej i podmiotowej w zakresie prowadzenia szkoleń, prowadzić działalność wydawniczą i informatyczną na potrzeby szkoleń i prowadzić działalność szkoleniową dla podmiotów gospodarczych w innych dziedzinach. Powyższy zakres działalności Ośrodka nie uzasadniał nabycia samochodu o parametrach zakreślonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. W szczególności brak jest podstaw do przyjęcia, aby jakkolwiek wpływ na prowadzenie działalności przez Ośrodek miał jasno niebieski kolor pojazdu. Uznając za niewiarygodne twierdzenia obwinionego i jego obrońcy, że postawione wymagania dla pojazdu były

uzasadnione koniecznością rozszerzenia i uatrakcyjnienia oferty Ośrodka, jako warunku jego funkcjonowania na rynku, Komisja Orzekająca wzięła również pod uwagę rozbieżność tych twierdzeń z oświadczeniami i wyjaśnieniami obwinionego poprzedzającymi zakup przedmiotowego pojazdu. Jak wynika z Protokołu z kontroli problemowej przeprowadzonej w dniach 19 - 30 stycznia 2009 r. w (...) w (...), obwiniony, w dniu 4 kwietnia 2008 r., wystąpił do Ministra Środowiska z prośbą o wyrażenie zgody na zakup samochodu towarowo-osobowego. W uzasadnieniu prośby podano, że samochód ten jest niezbędny dla Ośrodka do przewozu zaopatrzenia i wykładowców uczestniczących w szkoleniach. Minister udzielił zgody i rozpisano przetarg nieograniczony, który to przetarg został unieważniony, ponieważ jedyna oferta jaka została złożona, została wycofana, a następnie wszczęto kolejne postępowanie na zakup przedmiotowego pojazdu. Kontrolujący w wystąpieniu do Ośrodka postawili pytanie dotyczące znacznych różnic w specyfikacjach istotnych warunków tych zamówień. W odpowiedzi zamawiający wskazał, że „po analizie rynku stwierdziliśmy, że trudno będzie znaleźć samochód w tej cenie i z parametrami jakie wyznaczaliśmy w I postępowaniu”. Z kolei wyjaśnienia obwinionego składane w toku postępowania uzasadniające zakup pojazdu o ściśle określonych parametrach wprost wskazują, że pojazd ten miał służyć przewożeniu uczestników szkoleń w ciężkim terenie na zabawy rekreacyjne, paintball. Zdaniem Komisji I instancji, określenie w taki sposób wymagań, jakie powinien spełniać przedmiot zamówienia, nie uzasadniały obiektywne potrzeby zamawiającego, natomiast ograniczyło to krąg wykonawców zdolnych do wykonania zamówienia i tym samym obwiniony udzielając zamówienia publicznego określił jego przedmiot w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji wyczerpując znamiona czynu określonego w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy ondfp.

Odwołanie zostało wniesione przez obwinionego, którego zdaniem, wydane orzeczenie jest tendencyjne i krzywdzące, a stwierdzenie, że "przedmiot zamówienia został określony w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji" jest bezpodstawne. Jego zdaniem, zostały przez Komisję pominięte materiały dowodowe (ponad 100 fotografii wraz z opisami). Podkreślił, że do przetargu nie zgłosił się żaden inny dealer, których w województwie mazowieckim jest kilkunastu. Argumentacja, co do koloru niebieskiego pojazdu, świadczy o niezbyt dokładnej analizie przez Komisję przedstawionych dokumentów, z których wynikało niezbicie, że gdyby obwiniony przywiązywał dużą wagę do tego koloru to kupiłby Nissana o kolorze grafitowy metalik, jeszcze mniej brudzący się w terenie, aniżeli niebieski, którego akurat w salonie nigdy wcześniej nie mieli. Dalej podniósł, że „Zakres

prowadzonej przez Ośrodek działalności w sposób jednoznaczny uzasadniał nabycie samochodu o parametrach określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia. To nie kolor był decydującym przy kupnie samochodu - jak twierdzi Komisja - lecz postawione bezpardonowe wymagania jakie winien spełniać tego rodzaju pojazd". Obwiniony podkreślił, że zależało mu, „aby choć tym elementem wyprzedzić okoliczne prywatne Ośrodki dysponujące daleko większym wachlarzem ofert (zwłaszcza tymi pozaprawnymi) w pozyskiwaniu i oferowaniu swoich usług. Stąd zakup właśnie takiego auta był dla Ośrodka niezbędny". Dalej podkreślił, że „Znakomita większość spotkań integracyjnych odbywała się w terenie. Najem pojazdów od operatorów zewnętrznych sprawiał, że Ośrodek zmuszony był uszczuplać swoje dochody. Temu celowi miał służyć właśnie zakup samochodu o takich parametrach, który sprostałby wyzwaniu i oczekiwaniom klienta gustującego w coraz to bardziej ekstremalnych sportach". W konkluzji podkreślił, że miał na względzie wyłącznie dobro kierowanego przez niego Ośrodka, który zawsze musiał zarobić w całości na swoje utrzymanie. Nie mógł liczyć na niczyją pomoc czy dotację.

Rozpoznając przedmiotową sprawę Główna Komisja Orzekająca [GKO] uznała, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie GKO wskazuje, iż przepisy między datą popełnienia czynu a orzekaniem przez GKO uległy zmianie wskutek wejścia w dniu 11 lutego 2012 r. w życie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. Nr 240, poz. 1429). Stosownie do art. 24 ust. 1 uondfp należy zatem ocenić, które z norm prawnych są względniejsze dla sprawcy, a konkretniej czy normy już nieobowiązujące w chwili orzekania są dla obwinionego w tej konkretnej sprawie względniejsze.

Zmiany dotyczą oceny czynów polegających na naruszeniu art. /dawnego/ 17 ust. 1 pkt 3 uondfp. Zmieniono zakres skutków, jakie działanie musi wywoływać, z konieczności naruszenia konkurencji /wyrażanej zwrotem „w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji” na jedynie potencjalne jej naruszenie /”w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję”/ oraz rozszerzono zakres odpowiedzialności podmiotowej na osoby, które nie będąc udzielającym zamówienia dokonywały w toku wykonywania zadań dla zamawiającego opisu przedmiotu zamówienia /obecny art. 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 3 uondfp.

Analiza zmian wskazuje, że zmiany dotyczące art. 17 uondfp powodują, iż obecnie obowiązujące regulacje są dla Obwinionego w tej sprawie mniej korzystne. Możliwość uchylenia się od odpowiedzialności w przypadku, gdyby opisu przedmiotu zamówienia dokonywał pracownik jednostki nie zaś jej kierownik, nie znajduje w tej sprawie zastosowania, gdyż ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż to właśnie Obwiniony dokonał zatwierdzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Z tego względu wyłącznym kryterium do oceny, które brzmienie przepisów jest korzystniejsze, jest ocena wymogów jakim musi sprostać wniosek o ukaranie oraz uzasadnienie orzeczenia dla przypisania odpowiedzialności Obwinionemu. Patrząc na zmiany regulacji art. 17 uondfp przez pryzmat przesłanek odpowiedzialności zdecydowanie korzystniejsze jest to brzmienie, które wymaga zaistnienia konkretnych naruszeń zasady konkurencji nie zaś jedynie potencjalnie takiej możliwości. To brzmienie rozszerza zakres możliwych okoliczności egzoneracyjnych, a co za tym idzie stwarza Obwinionemu większe możliwości obrony. Z tego względu GKO uznała, iż zastosowanie w sprawie winny mieć regulacje obowiązujące w momencie popełnienia zarzucanego czynu.

GKO uwzględniła również przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych [ustawa Pzp], w tym art. 29 ust. 2 tej ustawy i ich niezmienność w stosunku do stanu z dnia popełnienia naruszenia, nie zezwalające na opis przedmiotu zamówienia w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.

Rozpoznając odwołanie, GKO przede wszystkim stwierdziła, że Międzyresortowa Komisja Orzekająca rozstrzygając w niniejszej sprawie uwzględniła wszystkie okoliczności i dowody, tym samym zarzut braku wszechstronnego rozpatrzenia w sprawie materiału dowodowego jest niezasadny. Zdaniem GKO – tak jak ustaliła Międzyresortowa Komisja Orzekająca - opis przedmiotu zamówienia, ze wskazaniem wprost konkretnych wartości parametrów technicznych, prowadził do ograniczenia kręgu potencjalnych oferentów, podmiotów innych niż posiadających w swojej ofercie pojazdy Nissan Qashqai, w dodatku w wymaganym precyzyjnie niebieskim kolorze lakieru. Zdaniem GKO, również prowadzone postępowanie dowodowe nie pozwala przyjąć, że tak precyzyjne określenie w opisie tego przedmiotu zamówienia parametrów technicznych oraz koloru lakieru pojazdu miało wpływ na możliwość realizacji zadań przez jednostkę kierowaną przez obwinionego. Użycie przez zamawiającego w opisie przedmiotu zamówienia parametrów, wskazujących konkretnego producenta i konkretny pojazd, narusza zasady obiektywizmu i równego traktowania

wszystkich podmiotów ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego. Nie można uznać także, w ocenie GKO, za wiarygodne twierdzenia obwinionego, że wymagania określone dla zamawianego w przetargu pojazdu były uzasadnione koniecznością rozszerzenia i uatrakcyjnienia oferty Ośrodka jako warunku jego funkcjonowania na rynku.

GKO rozważała również kwestię związaną z wysokością kary wymierzonej obwinionemu przez Komisję Orzekającą I instancji. W tym przypadku GKO stwierdza, że dobrem chronionym w przepisach regulujących odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest ład prawny systemu finansów publicznych i kluczowym kryterium oceny działania podmiotów sektora finansów publicznych jest zachowanie ładu finansów publicznych. Zachowanie tego ładu – w niniejszej sprawie - wymagało prawidłowego stosowania przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych. Komisja I instancji, działając na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy ondfp wymierzyła obwinionemu najniższą z katalogu kar przewidzianych tą ustawą, która to kara jest adekwatna do popełnionego czynu i powinna odnieść – zdaniem GKO- skutek zapobiegawczy i dyscyplinujący w zakresie nie popełniania dalszych czynów skutkujących naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. Zdaniem GKO, nie zachodziły przesłanki do zastosowania przepisu art. 36 ust.1 ustawy ondfp, stanowiącego o możliwości odstąpienia od wymierzenia kary. W niniejszej sprawie nie wystąpiły bowiem okoliczności łagodzące wymienione w ust. 2 tego przepisu, w tym brak szczególnych pobudek lub szczególnych warunków, w jakich dokonano opisu przedmiotu zamówienia z jednoznacznym – zdaniem GKO - zamiarem nabycia samochodu marki Nissan o określonych parametrach i określonym kolorze, co z kolei - w ocenie GKO - pozostawało bez związku ze statutowymi zadaniami realizowanymi przez jednostkę kierowaną przez obwinionego.

Mając powyższe na względzie, orzeczono, jak w sentencji.